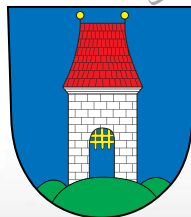

Dřevohostický zpravodaj

Divadelní představení Tři v tom

4/2016

„Nikdy neexistují definitivní porážky nebo vítězství, protože dnešní porážka se může změnit v zítřejší vítězství.“

Paulo Coelho

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková, Bc. Petr Menšík, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	450 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, leden 2017, číslo 4/2016
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	31. 3. 2017

Úvodník

Loňský rok byl v mnohém přelomový. Děly se věci, které jen málokoho nechávaly chladným a jejich důsledky budeme asi pociťovat delší dobu. Zdá se, že mnoho nadějí a pěkných vizí starý rok tomu nastupujícímu nepředává. Pan prezident ve vánočním projevu udělal jen jakousi účetní závěrku a bilanci roku končícímu, jakoby jenom pozpátku prolistoval noviny, a pak okomentoval nejdůležitější události. Nedostali jsme od něj žádné nové poselství, žádné nové sdělení, žádný duchovní rozměr, který se očekával. Škoda. Myslím si, že měla být řeč také o poctivém a pravém vlastnictví. Vždyť minulý rok přinesl do Evropy, ale i k nám do republiky jednu hodně silnou emoci – strach z terorismu. Strach, který dokáže ochromit. Přicházející rok může přinést ještě spoustu dalších takových překvapivých otřesů a strachů. Proto je třeba být ostražitý a opatrný, ale dál žít svůj život. Nesmíme se nechat překvapovat. Každý z nás může každý den něco změnit. Mysleme na to po celý letošní rok. Nemusíme na Náměstí vykopat zákopy, organizovat domobranu nebo obecní policii, anebo jinak demonstrovat bezpečnost v obci. Zatím postačí, když se naučíme vyjadřovat větší úctu k vlastnímu národu, k vlastní historii a k vlastní kultuře. A také musíme být hodně odpovědnější a nesmíme ustupovat, abychom našim dětem neodkázali jen trosky světa, který byl kdysi krásný a bezpečný. Jedno přísloví říká, že největšího zla jsou schopni jen lidé. Tak vám přeji, abyste letošním rokem zjistili, že lidé jsou schopni i největšího dobra.

*Petr Dostál
starosta*

Kaleidoskop obecních zajímavostí

Jak už to tak na začátku každého roku bývá, po svátečních dnech už většina z nás úpí pod tíhou pracovních povinností. Vrháme se do zrychlujícího se kolotoče stále dalších a dalších nutností a nezbytností, jako by laskavé kouzlo ještě nedávných Vánoc už přestalo působit. Ráno spěcháme do zaměstnání a s vidinou úkolů, které nás čekají a o jejichž smyslu ani nejsme někdy zcela vnitřně přesvědčeni, za sebou zavíreme dveře kanceláře a vnoříme se do hlášení, tabulek a statistik. Víte, například, jaký má naše obec vliv na řízení a ovládání mikroregionu Moštěnka? 4,54 %. Ve Svazu měst a obcí 0,04 % a v Asociaci turistických a informačních center ČR máme vliv na řízení 0,0041 %. Víte, jaká je „hladina významnosti obce podle § 22 odst. 1 konsolidační vyhlášky státu“? Nevíte? Já taky ne a které ministerstvo to chce specifikovat podle nějakého záhadného koeficientu... Napsal jsem, že si myslím, že jsme velmi významná obec, a čekám na telefon ministerského úředníka, který mi sdělí, abych si přečetl komentář k nějaké neznámé vyhlášce. Oč lepší jsou dotazníky „návrhů, oblastí a nástrojů, na které by se měla zaměřit politika rozvoje daných oblastí“. To je zase pro jiné ministerstvo. Je to srozumitelnější, ale smysl, proč to v Praze potřebují, mi uniká. A tak počítáme, zjišťujeme a telefonujeme, vypisujeme podle nejlepší vůle, znalostí a vědomostí, aby pak následná kontrola nezjistila hrubé pochybení. Někde to pak přesně spočítají, „objektivně“ vyhodnotí a na základě takto získaných informací vypíší třeba nový dotační titul. A tak do tabulek vypisujeme „dostupnost cizího kapitálu na další rozvoj naší obce“, na dalším řádku „nedostupnost soukromého kapitálu jiných podnikatelských subjektů“, atd. Snažím se to pochopit než hned utrácet za psychiatra, někdy to ale nejde.

O stupínek ještě více srozumitelnější je hlášení na Český statistický úřad, na společnost EKO-KOM, ASEKOL nebo ELEKTRO-WIN, kterým se každoročně sděluje množství sesbíraného odpadového materiálu. Ale nejen inventury, statistika a hlášení, období začátku roku je dobou pro sepisování monitorovacích zpráv na jednotlivá ministerstva, od kterých jsme v minulosti obdrželi dotaci. Pátým rokem se na základě monitorování vypisuje dvanáct listů zprávy na Ministerstvo pro místní rozvoj o využitelnosti multifunkčního hřiště za školou, o množství uspořené energie po provedeném zateplení základní školy, nově nyní závěrečná zpráva na Ministerstvo kultury o provedené rekonstrukci zvonice. Někdy si připadám jako doktor Šafránek ve druhém dílu Básníků, který místo uzdravování pacientů jen razítkuje a podepisuje, namísto potřebného léčení, přičemž stohy papírů před ním přesto narůstají. Udržitelnost projektů, na které byly získány dotace, a nesmyslné kontroly na kontroly, to je moc svazující. Víím, že dotační peníze jsou přínosem, ale pokud si spočítám, kolik nás stojí administrace projektů a k tomu obavy, jestli jsme nezaklepali o dva hřebíky více, než bylo v projektu, a porušili tím podmínky přidělení dotace, tak každou takovou žádost pečlivě zvažujeme. Myslím si, kdyby stát dal obcím více financí prostřednictvím standardního rozdělování daní ze státního rozpočtu, tak se tyto prostředky dostanou tam, kde je my občané potřebujeme, a nebudou utápěny v nesmyslných měkkých projektech. Už se těším, že jednou někdo opravdu osvědčený na ministerstvu vymyslí logický mechanismus přerozdělování financí do obecních rozpočtů a ve finále ještě ušetří.

Dotace není nikdy zadarmo a hodně obcí se snaží obejít se bez dotací. Udělali jsme to loni při výměně původních dřevěných oken za okna plastová ve školce a letos k tomu míříme minimálně ve dvou investičních akcích také. Zastupitelstvo na svém podzimním jednání schválilo II. etapu rekonstrukce objektu mateřské školy, což je celé a úplné zateplení objektu polystyrenem, a také provedení nové barevné fasády. Bez dotace, z vlastního rozpočtu, vlastní stavební skupinou. Je to troufalé, ale zvládne to.

Ještě větší akcí bude generální rekonstrukce silnice a chodníků na ulici Zámecká. Ta bude finančně a organizačně ještě náročnější. Občany, kterých se tato akce bude nejvíce dotýkat, jsme do diskuze zapojili už v době územního řízení, a tak snad nebudeme zahlceni novými protichůdnými názory před zahájením stavby. To se plánuje na počátek května. Důležité bude vybrat dodavatele, který nám přistoupí na tvrdé platební podmínky, na optimální konečnou cenu a na rozklad plateb. I tuto akci budeme dělat z vlastních zdrojů, bez dotace, ale i bez úvěru. Výběr dodavatele jsme svěřili profesionální agentuře, a i když k určitým omezením pro občany na ul. Zámecká dojde, věřím, že na dechovky už k nám na zámek přijedou hosté po novém asfaltovém koberečku. Když Bůh dá, tak i rozpočet to unese...

A tak v tuto chvíli víme jen o jedné stavební akci, kterou budeme provádět s pomocí dotace. Z Euroregionu Praděd, česko-polská spolupráce, mám první zprávu o poskytnutí částečného finančního krytí pro vytvoření nového infocentra na zámku. Podmínkou je však za dotační peníze umožnit i ostatním z regionu zájezd do Polska a polským přátelům na oplátku zase k nám. Z dotace se musí natočit filmový dokument o obou regionech, administrace projektu také nebude zdarma a jaké další podmínky čerpání euro peněz nám poskytovatelé dotace ještě předepíší, to v tuto chvíli nikdo neví. Tak jen abychom dotaci nemuseli projít, prohýřit a proskotačit, a pak vlastní stavební práce platit z obecního. Takovou eurodotaci by obecní rozpočet už neunesl. Tady už nemůžu říct „Když Bůh dá, tak i rozpočet unese“, tady se pomoci Nejvyššího musím přímo dovolávat.

Přesto doufám, že i ten letošní rok pojedeme všichni ve prospěch obce, že nebudeme rozlišovat mezi tím, co dělá obec a ten který spolek nebo sdružení, že se budeme podporovat, že to bude vidět a že to tak budete vnímat i vy, občané.

Petr Dostál

Rekonstrukce kanalizace na ulici Nábřeží

Akce, která měla být původně bez komplikací. Investorem byly Vodárny a kanalizace Přerov, které si k realizaci vybraly společnost Ekoagrostav. Vlastní výměna potrubí DN 600, uloženého v hloubce kolem 3 metrů, postupovala po úsecích, vždy nově položená část byla ihned zasypávána a hutněna. Snad obrovská šachta u mateřské školy způsobila technické problémy, protože skutečnost se hodně lišila od výkresů. Tvrdým oříškem však byly závěrečné úpravy povrchů. Nejprve nám Povodí Moravy nedovolilo snížit korunu hráze Bystřičky ani o centimetr, a tak se na straně od říčky pokládaly obrubníky v souladu s tímto pokynem.

Pro dodržení spádu musely být protilehlé obrubníky vozovky pokládány podstatně výš a bránily tak odtoku srážkové vody od předzahrádek a garáží domů. Následně Povodí Moravy svůj názor přehodnotilo, koruna hráze se v délce asi 80 metrů

mohla upravit, obrubníky byly tedy vytrženy a znovu usazeny do jiných výšek.

Mezitím se však zjistily elektrosítě v místech, kde neměly být, a tak se upravovaly i šířkové poměry vozovky. U školky se vlivem proudění spodních vod začala při projetí nákladního vozu pohybovat připravená pláň, a tak se kamenivo znovu odbagrovalo, navezlo podstatně hrubší a opět válelo... Závěrečné položení koberce už provedl Strabag naprosto profesionálně, a tak přes dlouhý termín provádění můžeme být nakonec s výsledkem spokojeni.

Znovu bych chtěl připomenout zásluhy paní Danuše Kociánové, která ve druhé fázi akce pracovala jako stavební dozor. Měla kontrolovat projekt s vlastním prováděním stavby, ale projekt byl od začátku zpochybený. Nastoupila zkušenost a profesionalita. Dano, díky!!

Petr Dostál

Dřevohostice od adventu do Tří králů

Už se stalo tradicí, že 1. adventní neděle patří v Dřevohosticích Adventnímu varieté taneční skupiny Tadomi. V krásně vyzdobené sokolovně se odpoledne 27. listopadu sešlo mnoho diváků, kteří s napětím očekávali, co nového trenérka a choreografka tanečního souboru Lucie Kuželová tentokrát připravila. A že bylo na co se dívat!

V programu vystoupila všechna děvčata, od těch nejmenších roztomilých dětí až po větší slečny, na kterých už jsou roky tréninků hodně znát, a tak se nebojí předvést ani náročnější akrobatické kousky. Kdo by si totiž myslel, že v průběhu odpoledne uvidí pouze různá mažoretková vystoupení s hůlkou, ten se hodně mylí. Děvčata kromě této disciplíny ovládají i pom-pomy a v těchto skladbách nebývá nouze o přemety či „zvedačky“, které u diváků vzbudí vždy zasloužený obdiv. Přestože tyto dvě disciplíny jsou základními aktivitami souboru, tak na Adventní varieté připravuje trenérka vždy nová vystoupení, která jsou pro všechny překvapením. A tak letos dokonce v jedné skladbě inspirované společným pečením perníčků krásně zatančili s dětmi i jejich maminky.

V průběhu odpoledne se mažoretky vystřídaly i se speciálními hosty. Diváci tak měli možnost zhlédnout ukázky zajímavého umění capoeira, které v sobě propojuje prvky bojového umění s tancem a akrobacií. Na pódiu se ve dvou vstupech představil i zpěvák Martin Maxa a myslím, že nás všechny mile překvapilo jeho skromné a zdvořilé vystupování. Zkrátka působil jako velký sympaťák, který se po skončení programu ochotně fotil se všemi zájemci, nešetřil úsměvy a spolu s podpisy rozdával i dobrou náladu.

Adventní varieté

Adventní varieté

Není jednoduché přicházet rok co rok s novými nápady a přichystat program na celé odpoledne tak, aby se vystoupení vhodně střídala a aby na závěr představení vygradovalo. Lucii Kuželové se to ale opět povedlo. Poslední skladbu „Vánoční přání“, ve které se najednou na scéně objevila všechna děvčata, podpořily i krásné kulisy a taneční vystoupení dojalo všechny v sále.

K příjemné a pohodové předvánoční atmosféře určitě přispěla i možnost zahřát se svařeným vínem a pochutnat si na mnoha druhích báječného domácího cukroví, které napekly maminky děvčat, a za to jim patří velký dík. A protože čas nemilosrdně pádí, a než se nadějeme, bude tu zase advent, nenechte si za rok ujít příští Adventní varieté a přivítejte blížící se svátky společně s námi.

*Markéta Pechálová
(maminka jedné z dívek)*

Mikulášský podvečer

5. prosince 2016

Dřevohostice zpívaly koledy

Ve středu 14. prosince k večeru jsme se sešli v hojném počtu u betléma na Náměstí, abychom si společně zazpívali pod hlavičkou akce „Česko zpívá koledy“. I přes mrazivé počasí se sešlo na 150 zpěváků a zpěvaček a děti ze základní školy předvedly „živý betlém“.

Vánočním koncertem

v neděli 18. prosince
předvánoční čas zpřijemnilý
děti z mateřské školky Pramínek
a Moravská Veselka

Betlémské světlo

**Motto pro rok 2016:
„Odvážně vytvářet mír“**

Motto je inspirováno Horským kázáním, kde Ježíš učí: „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“

Jako každoročně, bylo i letos za spolupráce skautů Betlémské světlo rozváženo v sobotu 17. prosince 2016 po celé naší vlasti. Na dřevohostické náměstí dorazilo opět díky Jiřímu Zbíralkovi na Štědrý den po poledni. Už jsme si zvykli na tuto krásnou tradici a mnozí z nás si štědrovečerní stůl bez Betlémského světla nedovedou představit. Proto si pro něj k betlému přichází stále více lidí.

Dřevohostické náměstí se opět zaplnilo koníky z JK Gracie pro radost všech dětí. Pomalu se stává tradicí, že rozdávání Betlémského světla doprovází vystoupení pánského pěveckého souboru Fčelka, který rozezněl Náměstí zvukem krásných koled a vánočních písní.

Michaela Roubalíková

Silvestrovská vycházka

Na Silvestra jsme se probudili do mlhavého rána. Ale krásného! Jinovatka zahálila všechny stromy do bělavého hávu a mráz se postaral o to, aby všechny cesty byly pevné a dobře se po nich chodilo. Nejlepší předpoklad k tomu, aby se naše hasičská Silvestrovská vycházka vydařila.

Přípravy začaly jako vždy den předem, guláš se dovařil nad ránem, aby se mohl krásně zaležet, uvařili jsme letos o padesát porcí navíc. Od časného rána se u obecní chaty roztápěly kotle, vařilo se maso, žhavily se grily na klobásky. Tentokrát bylo okolí chaty zaplněno už kolem desáté hodiny a my jsme měli radost, že všem chutná. Připravili jsme letos malou změnu, respektive pomoc pro všechny, kteří přesně neznají cestu. Rozvěšeli jsme den předem fáborky od Náměstí až k obecní chatě, aby nás všichni dobře našli a nikdo nebloudil. Možná díky tomu, možná díky větší reklamě nebo spíše proto, že se naše Silvestrovská vycházka už pevně vryla do povědomí spoustě lidí, bylo u chaty plno až do druhé hodiny. I když jsme přichystali všeho více než loni, zase pochybělo. A nás opět naplnil pocit, že naše silvestrovské konání mělo smysl, i když došel svařák (měli jsme ho přichystaného 120 litrů) a kolem půl druhé už zbyla jen polévka. Ale je fakt, že letos všichni přišli dříve.

Kolem třetí hodiny se už poslední návštěvníci vydali ke svým domovům a my jsme začali balit. Šťastní, že se na nás přišlo podívat minimálně šest stovek lidí z velkého okolí.

**Tak ať je rok 2017 lepší než ten loňský,
hodně zdraví, síly, štěstí, lásky a radosti přejí hasiči.**

Tříkrálová sbírka

Ještě ani nedoznělo hlášení, že v ředitelně probíhá tříkrálový nábor, a už se rozlétly dveře pod nápořem prvního hejna uchazečů. Sedmáci Míša Rohanová, Veronika Hošáková a Patrik Pírek snad číhali za dveřmi. Trio osmaček Eliška Zavadilová, Anet Mizerová a Monika Albertová se ještě nezapsalo, když vtrhla parta jejich kamarádek a jedním dechem volala: „Naďa Klvaňová, Nikol Josieková, Pavla Pešáková, Sadová, Novosady, Kostelní, paní Pechová!“ Byly to, pravda, veškeré údaje, které jsem potřebovala, ale i tak mě kompaktnost přihlášky poněkud zaskočila. „My přesně víme, co chceme,“ otočily se ve dveřích cílevědomé osmačky. Jen jsem jim ještě rozmluvila další inovaci, když chtěly místo slavné koledy My tři králové zapět rozvernější Vysoký jalovec, a byly v prachu.

Zkušební králové Kuba Tšpon a Martin Foukal si přivedli nováčka Lukáše Pavelku a deváťáčky Lucka Tellingerová s Kájou Kroulíkovou oznámily: „Jsme jenom dvě, musíme ještě sehnat Baltazara.“ Toho nakonec získaly v osobě Nikol Srovnalové.

Když se skrz velké krále konečně prodraly druhačky Ema Vavroušová a Markéta Pavelková, byly role rozebrány, ale srdce nám to nedalo, a tak se na koledu vydali i dva andělé nesoucí betlémskou hvězdou.

Páteční zima byla nehorázná, i když chvílemi vysvitlo sluníčko. V krásných kostýmech vyrazily rozesmáté skupinky koledníků, které ledovému větru vzdorovaly legrací a smíchem, do dřevohostických ulic. Prvního požehnání se dostalo obecnímu odmetači sněhu, s nímž přijel před radnici pan kastelán. „My tři králové jdeme k vám...“ zaznělo do několika stran a pestrobarevné pláště mudrců z východu se pomalu ztratily v bílém závoji sněhu zfoukaném ledovým větrem.

„Byli jsme zmrzlí jako drozdi,“ hlásily rozesmáté děti výsledek své páteční mise, „a nejlepší ze všeho byly párky.“ Horkou uzeninou a čajem se totiž koledníci každoročně rozehřívají na radnici. „Naše Modrá trojka,“ chlubila se skupina děvčat oděných do blankytných plášťů, „vybrala určitě úplně nejvíc a jsme nejlepší, protože jsme modří a taky dobří.“

Od dobrých a soucitných občanů vybraly děti letos **27 022 korun**, které poputují na pomoc lidem v nouzi. Bílá písmena K+M+B+2017 značící pro tento rok latinské požehnání Christus mansionem benedicat, tedy Kristus (tomuto) domu požehnej, zasvítí na zárubních dveří a ohlásí konec letošních Vánoc. Tož dá-li Pánbůh, zase napřesrok, milí koledníci.

Nataša Kučerová

Pánský pěvecký soubor Fčelka

předvedl to nejlepší ze svého repertoáru za uplynulých 5 let v pátek 25. listopadu na zámku. Další z antidepresivních večerů se opět vydařil a přinesl návštěvníkům dobrou náladu.

Tři v tom

Pokud jsme chtěli v polovině ledna vyměnit mrazivé, studené počasí za prosluněnou Itálii, nabídli nám naši divadelníci jedinečnou příležitost, a to dokonce tři dny po sobě. Premiéra rozmarňné taškařice *Tři v tom* se uskutečnila už v pátek 13. ledna, znovu se hrálo v sobotu večer a v neděli odpoledne. Všechny tři dny zcela zaplněná sokolovna tleskala úžasné podívané v podání našich divadelníků pod skvělou režijní taktovkou paní Aleny Lapáčkové.

Co tomu předcházelo? Dovolte, abych uvedla pár zajímavých postřehů, které jsem získala od paní Lapáčkové, jejíž profesionální přístup, nápaditost a práci velmi obdivuji. Na začátku byl nápad – přinést divákovi trochu jiný žánr, v tomto případě hodně ztřeštěnou a bláznivou komedii v italském stylu. Pomohla spolupráce s ochotníky z Těšetic na Olomoucku, kteří tuto hru již hráli a dokonce nabídli zapůjčení většiny nádherných kostýmů. A že jich tentokrát bylo – vždyť někteří herci se převlékali snad třikrát. Šikovné ruce Pavla Roubalíka s pomocí Stanislava Čížka vytvořily dokonalé kulisy s krásnými malůvkami Antonína Fuksy. Nápaditý plakátek vymyslel jeden z herců Jan Vojáček, hudbu paní režisérka. Zkoušelo se po dobu čtyř měsíců od první čtené zkoušky na začátku září. I termíny představení vyšly perfektně, a tak se divák „presycený“ Vánocemi mohl kulturně využít.

Děj komedie, jednoduchý a přehledný, nabízel nečekané obraty a překvapení, humorné situace, bláznivé převleky a momenty, kdy se diváci hlasitě smáli a výborně bavili. Jedenáct hereckých příležitostí, jedenáct herců – tentokrát jen tři ženské role – a jedenáct skvělých výkonů. Rodinka vdovce Ubalda v podání Jaromíra Zatloukala, dvě dcery a rázná služebná, to byla povedená familie. Všem třem herečkám Janě Josiekové, Katce Skříčkové, Magdě Janovské to moc slušelo a ta přehlídka typických ženských vlastností, nálad a nápadů, ta stála za to. Vydařily se i role nápadníků – jedinečný František Seidl, bezvadná trojice mladých milovníků – Jan Vojáček, Jiří Škrabala, Marek Jakubec, svérázný a sebevědomý Capitano v podání Pavla Roubalíka. Mě však nejvíce dostali dva noví herci souboru – nešťastný lékař Stanislava Čížka, ale především ztřeštěný sluha Cola v podání Lukáše Baďury. Luke, byl to parádní výkon!

Celá hra měla uvolněnou atmosféru, všichni hráli přirozeně, s velkou chutí a nasazením. Pro nás diváky to byly dvě hodiny smíchu, pohody, příležitosti se pobavit a zapomenout na všední starosti. Díky vám všem hercům, paní režisérce, všem, kteří pomáhali a vytvořili tak bezvadný kolektiv i kulturní zážitek.

P.S. Ještě se bude hrát – 4. března ve Vlkostě, 11. března v Paršovicích, u nás znovu 25. března. Kdo nestihl, určitě přijďte, zasmějete se a skvěle se pobavíte.

Hana Sedlářová, spokojená divačka

Adventní čas seniorů

Členové klubu důchodců se v adventním čase zúčastnili akcí pořádaných jak v Dřevohosticích, tak v okolních obcích. Už tradičně to bylo Adventní varieté dřevohostického souboru TADOMI pod vedením paní Lucie Kuželové. Opět měli připravený pestrý program. Vystoupení tanečního souboru bylo oceněno bouřlivými potlesky. Při občerstvení bylo k zakoupení cukroví, které napekly maminky vystupujících dětí.

V obci Chvalčov se konala vánoční výstava, kterou členky navštívily, také si udělaly výlet na Svatý Hostýn. V obci Lipová se senioři zúčastnili Adventního zastavení, na kterém vystoupil Dechový soubor při ZUŠ Bystřice pod Hostýnem. Na této akci byla prodejní výstava rukodělných prací z blízkého okolí. Zúčastnili se tři členové klubu, kteří prezentovali své ruční práce.

Jako každý rok byl v dřevohostické sokolovně Vánoční koncert Moravské Veselky. Všechny zúčastněné naladil svými písničkami a známými koledami na ten krásný vánoční čas. Členové klubu podle svých fyzických schopností se zúčastnili dalších akcí pořádaných u dřevohostického betléma.

Co si přát do nového roku 2017. Můžeme mít tisíc přání, tužeb a snů, ale jen štěstí, zdraví, láska a přátelství dává smysl našim dnům.

*za klub důchodců
Božena Pokusová*

Předvánoční posezení

Rok 2016 s Gracií

Rok 2016 byl pro Gracie velmi emotivní. Zažily jsme věci neskutečné, ale i velmi bolestné.

První zkouškou věrnosti bylo zvládnout tradiční koňský tábor. Přesto, že ubývá prostor a díky tomu také členů a koní, zvládli jsme uspořádat alespoň první turnus příměstského tábora. Cítíme však radost, že od nás děti opět odcházely bez úrazu, nadšené a s lítostí, že je konec.

Gracie se neustále chtějí zlepšovat. Během roku nás provázejí nejen tréninky pod vedením zkušeného trenéra a rozhodčího Zdeňka Daňka, ale také kurzy a semináře. Za zmínku stojí kurzy přirozené komunikace pod vedením Zuzky Prokopové, které nás provází již řadu let. V tomto duchu můžete sledovat vývoj oslíka Bruníka a jeho kamaráda Shadowa. Základy Věra Michálková pochytila právě od Zuzky, avšak díky své důvěře v tato zvířata se snaží dotáhnout jejich um až k dokonalosti. Další Gracie se zúčastnily vzdělávacích kurzů v oblasti fyzioterapie zvířat a lidí pomocí Dornovy metody. Odhodlání nám nechybí, a proto jsme se rozhodli rozjet závodní kariéru a dopracovat se až na příští olympiádu do Tokia. Zahájili jsme svou éru již v únoru a během roku se vypracovaly až na závody v Olomouci a Nových Zámcích u Litovle.

Odpočinek je velmi důležitou součástí přípravy každého sportovce, a tak jsme se vypravily na třídní vandr na Mikulůvku. Příhody spojené s tímto výletem jsou každý rok tak pikantní, že je nelze rozebírat veřejně. Z našich pamětí se však nikdy nevytratí.

Největší radost letošního roku nám, věřte nevěřte, neudělali koně, ale naše předsedkyně. Simona Žalmánková, ze které se dne 3. 9. 2016 stala Menšíková. Nestává se totiž denně, že se z ušmudlané koňačky vyloupne tak sličná nevěsta, jakou byla právě naše Simča. Petr Menšík však ví, co se skrývá pod vrstvou bahna, a proto jim přejeme nádherný společný život.

Pár dní po svatbě nás čekala každoroční Hubertova jízda, naplánovaná na 17. 9. 2016. Počasí nám opět nepřálo, přesto jsme byly dojaté velkou účastí. Jezdci nasadili pláštěnky, divákům Jirka Kasperlík vytvořil kryté přístřeší na korbě V3Sky a Hubertova jízda mohla proběhnout bez větších patálií.

Zanedlouho následoval Mikulášský výšlap. Chata v lese, lidé, koně a vše kolem se ocitlo uprostřed roje nadpozemských bytostí. Čtyřnozí i dvounozí čerti a andělé ovládli 3. prosince dřevohostický les. Zdejší táborák přilákal tyto démonické bytosti z blízka i z dálky a nejvěrohodnější převleky byly po zásluze odměněny. Těšíme se na další originální nápady v příštím roce.

Konec roku pro nás bývá spojen s Vánocemi a Vánočním krmením na náměstí 24. 12. 2016. Spolu s hasiči, Fčelkou a koňmi vzniká na náměstí ta správná atmosféra, která vybízí všechny lidi k setkávání a přání si všeho dobrého. Tato tradice je symbolem, že se lidé dokáží domluvit, vyjít si vstříc a jsme hrdé, že jsme její součástí.

Tento rok je pro nás i zkouškou odvahy a vytrvalosti. Ubylo nejen prostor, našich členů, ale za jinými majiteli odešli i někteří z našich nejlepších koní. Sportovní podnik Lunetka, která s Kris-

týnou Kelarovou dokázala skákat do oblak, si našla své nové majitele v Rapotíně. Do Malenovic u Frýdku Místku odcestovala i dokonale vychovaná, věrná a spolehlivá kobylka Sotira. Oběma přejeme hodně majitele, šťastný život a nikdy na ně nezapomeneme.

Díky všem těmto událostem je pro nás čím dál obtížnější pořádat všechny zmiňované akce. V dalším roce nás čekají nové výzvy. Největší změnu nazýváme „stěhování národů.“ Tento pracovní název skrývá zrušení jezdeckého areálu u družstva a přestěhování zdejších koní na jiné místo. Čeká nás tudíž spousta práce s výběrem místa a vybudováním nového zázemí. Pro koně to také nebude snadné, neboť to jsou citlivá stvoření, která velmi intenzivně vnímají, kde je jejich domov a co se s nimi děje.

Věříme, že se nám vše podaří zvládnout a opět dotáhnout všechny naše akce k šťastnému konci. Každá překážka je pro nás výzvou a my je hodláme všechny překonat.

Zuzana Žemlová a Eva Pospíšilová

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

V neděli 23. listopadu 2016 se uskutečnila v konferenčním sále dřevohostického zámku velmi zajímavá přednáška předsedy Moravsko-slezské odbočky České archeologické společnosti – Dalibora Kolbingera (1949) z Hulína, jenž se již po mnoho let zabývá regionální historií a archeologií krajiny. Navíc je po mnoho let obětavým redaktorem významného archeologického sborníku „Archeologie Moravy a Slezska“, který je vydáván každoročně od roku 2000.

Je též autorem velmi úspěšných publikací z Edice Zpravodaje města Bystřice pod Hostýnem – „Hostýn v dávnověku“ (2006), „Čerňava“ (2011) a „Obřany“ (2015). V nich se zabývá archeologií a historií těchto lokalit v nedalekých Hostýnských vrších. Na posledních dvou publikacích s ním spolupracovala jeho paní – Ladislava Hradilová (1940), jež nás též poctila svou návštěvou a zapojila se do výkladu.

Dalibor Kolbinger seznámil posluchače s nejstarší historií poznávání Hostýna a s osobnostmi, jež se touto problematikou zabývaly. Zaměřil se na počátek archeologického bádání, kdy vynikly nejstarší osobnosti badatelů – jako moravský historiograf a profesor brněnského lycea – Beda Dudík (1815–1890), středoškolský profesor – Karel Jaroslav Maška (1851–1916), historik Václav Houdek (1856–1916) a řada dalších. V letech 1901–1939 se nejvíce o archeologické bádání na Hostýně zasloužil moravský archo-

Dalibor Kolbinger a Mgr. Zdeněk Smířický

log Innocenc Ladislav Červinka (1869–1952) a řada jeho následovníků. K novějším archeologickým badatelům patřili archeolog Josef Skutil (1904–1965) a Emanuel Šimek (1883–1963). V posledních letech se studiem archeologických nálezů na Hostýně zabývali zlínský a později současný olomoucký archeolog Vít Dohnal – uznávaný odborník na období lidu popelnicových polí. Velký podíl na objevech měl i skvělý archeolog Karel Ludíkovský (1923–1979), který se zabýval archeologií Hostýna s největším zanícením a záběrem. Jeho skvělou práci však bohužel přerušila tragická smrt. Na jeho výzkumy s úspěchem navázali současní mladší archeologové, zejména brněnský archeolog a ředitel Ústavu archeologické památkové péče v Brně – Miloš Čizmář (1945), dále Luboš Šebela (1953) a David Parma (1976).

Hostýn byl cílem jednotlivých pravěkých obyvatel již v době lovců mamutů, což dokázaly některé nálezy pazourkových úštěpů a pěstních klínů (40 000 až 20 000 let př. n. l.). Mnoho nálezů se datuje do období mladší doby kamenné kolem 5 tisíc let př. n. l. V době asi 2500–2000 let př. n. l. zde bylo vyvýšené sídliště lidu tak zv. bošácké kultury. Ve 2. století před naším letopočtem přicházejí do naší oblasti a tedy i na Hostýn obyvatelé keltského původu, kteří zde nacházejí opuštěné mohutné opevnění – hradisko. Obnovili je a zdokonalili, a tak vytvořili významné keltské hradisko – nazývané oppidum. Důležité je, že už tehdy mělo významný zdroj vody. Stěžilo obchodní cesty a sloužilo k ochraně obyvatel před nebezpečím. Jeho význam potvrdily i nálezy zlatých keltských mincí. Dalibor Kolbinger, který svůj velmi zajímavý výklad doplnil i promítáním řady dokumentárních fotografií, zdůraznil, že Hostýn byl jednou z největších pravěkých pevnostních staveb na Moravě.

K dalším akcím:

Předseda Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice – Zdeněk Smiřický na základě pozvání přednášel a promítal krátké filmy – DVD o významné osobnosti našeho městečka – zapomenutém barokním skladateli – kantoru Josefu Schreierovi – v úterý 18. října 2016 ve freskovém sále žerotínského zámku ve Valašském Meziříčí, dále v úterý 22. listopadu 2016 v kulturním a společenském centru SONUS v Přerově a ve čtvrtek 8. prosince 2016 v přednáškovém sále Městské knihovny v Holešově. Všude byly přednášky o našem skladateli přijímány s velkým zájmem a s obdivem. Zvláště v Holešově byl ohlas přednášky mimořádný (asi padesát nadšených posluchačů).

V měsíci srpnu letošního roku navštívili sborníci pěveckých sborů ve Zlíně, Otrokovicích a v Mysločovicích Zdeňka Smiřického a poprosili o obsažnější informaci o skladateli Josefu Schreierovi a o jeho díle. Slíbili, že nacvičí se svými pěveckými sbory vánoční mši našeho skladatele o letošních Vánocích. Svůj slib dodrželi. A tak dne 27. prosince 2016 Zdeněk Smiřický svým proslavem uváděl první provedení vánoční mše našeho skladatele Josefa Schreiera v nově postaveném moderním kostele sv. Vojtěcha v Otrokovicích.

Zde v rámci vánočního koncertu orchestru ZUŠ Moravan Zlín a pěveckých sborů ze Zlína, Otrokovic a Mysločovic pod vedením sborníků – Mgr. Marka Obdržálka a Mgr. Michala Mynáře bylo dílo našeho skladatele odměněno velkým, dlouhotrvajícím potleskem nadšených posluchačů, kteří doslova do posledního místečka zaplnili zdejší velký chrám.

Zdeněk Smiřický

Alexander Forýtek vás všechny pozdravuje

Tohoto všestranného umělce a hlavně dlouholetého kamaráda jsem navštívil v polovině prosince 2016 v Domově pro seniory v Radkově Lhotě, abych ho pozdravil a předal pár dárečků, které mu připomenou, že na něho stále myslíme. Už mu to bohužel výtvarně nejde a jeho nemoc mu znemožnila nejen pohyb, ale také jeho řečové schopnosti jsou velmi omezené. Dorozumět se s Alexandrem je poměrně těžké, ale dá se to. Když jsem se trefil do jeho mysli, tak bouřlivě přikyvoval, když jsem však nechápal, co mně chce sdělit, tak se mocně rozčílil. Leží na staré budově v pokoji s výhledem na jih a někde tam za tou mlhou určitě bylo i krásné panoráma Hostýnských vrchů se Sv. Hostýnem, které tak často maloval.

Přinesl jsem mu také obrázek Velkého dřevohostického betléma, jeho největšího výtvarného díla, na kterém několik let pro obec Dřevohostice pracoval. Dlouho jsme s Alexandrem nad jednotlivými figurami debatovali a vzpomínali. Na všechny ty okolnosti kolem tvoření i na spolupracovníky si dobře pamatoval. I když domluva byla velmi těžká, tak jsme se nakonec dohodli na dvou velice důležitých věcech:

- Alexander zatoužil vidět aspoň jednou do roka Dřevohostice a Turovice. To mu snad splníme při dechovkách nebo při jiné významnější kulturní akci konané v Dřevohosticích.

- Alexander také souhlasí s uspořádáním výstavy jeho obrazů a dalších výtvarných děl, které jsou v majetku městyse Dřevohostice. Tato výstava by měla být uskutečněna koncem července a v průběhu srpna v prostorách zámku Dřevohostice. Souhrnná výstava jeho díla bude snad doplněna i o obrazy ze soukromých sbírek občanů, pokud ovšem budou ochotni jeho díla zapůjčit. Předběžný souhlas dal i starosta městyse pan Petr Dostál.

Lada Sigmund

Alexandrový zlaté ruce

Počasí 2016

Počasí a politika, to jsou dvě oblasti, o kterých se nejčastěji bavíme a zpravidla na ně nadáváme. Politiky, ty si volíme a vybíráme sami, počasí nám tuto šanci nedá, tomu se musíme přizpůsobit a brát ho, pokud možno, s humorem a nadhledem. Tak se pojďme společně podívat na to loňské v roce 2016.

Leden byl po delší době – řečeno slovy našeho dřevohostického odborníka na počasí pana Františka Kužela – normální. Na Nový rok dokonce sněžilo a drobné sněžení vydrželo s přestávkami po celý leden. Opět nás potrápila ledovka, na ples myslivců (23. 1.) nasněžilo 6 nových centimetrů sněhu a teplota klesla na $-15,4\text{ }^{\circ}\text{C}$. 21 mrazivých lednových dnů, to je snad na zimu normální.

O **únoru** se to však říci nedá, za posledních 31 let podle měření pana Františka Kužela nebylo nikdy v únoru tak „teple“ – průměr $+5,2\text{ }^{\circ}\text{C}$ a srážek, těch bylo požehnaně na únor – téměř třikrát více než obvykle. Když 22. února rtuť teploměru vyšplhala na $+17,1\text{ }^{\circ}\text{C}$, tak to už bylo skoro aprílové počasí.

V **březnu** se počasí zklidnilo, občas ještě mrzlo, nejvíce však jen $-3,8\text{ }^{\circ}\text{C}$ 18. března. Poslední dva březnové dny vyskočily teploty na $+21\text{ }^{\circ}\text{C}$, přesto byla průměrná denní teplota v březnu nižší než v únoru. Pršelo málo, jen asi jednu třetinu březnových dnů.

Duben, ten svůj aprílový charakter nezapřel a pořádně nás potrápil. Začátek měsíce ve znamení rekordně vysokých teplot – 5. 4. až $24\text{ }^{\circ}\text{C}$, ale konec dubna přinesl šest mrazivých dnů a zaznamenal nejstudenější závěr dubna z měřených 31 let. Majitelé zahrady si zoufali, pomrzly ořechy i švestky.

V **květnu** se mírně oteplilo, zahřálo nás už sedm letních dnů s teplotami nad $25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Přišly první bouřky, krupobití se Dřevohosticím naštěstí vyhnulo. Pršelo však velmi málo, ale loňské sucho zatím nehrozilo.

Červen srážkovou bilanci nevylepšil, spíše se srážkový deficit zvětšoval. Pršelo asi 14 dnů, ale vždy jen málo s výjimkou 20. června (22 mm srážek). První tropy přišly v poslední červnové dekádě – čtyři dny s teplotami nad $30\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ve škole právě probíhaly oslavy 60. výročí založení základní školy spojené ze zahradní slavností, a tak se krásné slunečné počasí opravdu hodilo.

Červenec se rozběhl ve znamení příjemného letního počasí, ale teplotní skok 11. 7. – $34,1\text{ }^{\circ}\text{C}$, vzápětí 14. 7. – $17,8\text{ }^{\circ}\text{C}$ docela překvapil. Poslední červencová dekáda byla velmi teplá s vydatnými srážkami, bohužel právě v období Setkání dechových hudeb – v neděli 31. 7. při silných bouřkách spadlo 33,7 mm srážek. Červenec byl na srážky nejbohatším měsícem, celkově napršelo 128,7 mm srážek.

Chladný **srpen** nepotěšil milovníky koupání a opalování, nebyl ani jeden tropický den (v průměru jich bývá šest). Příjemné letní počasí se vrátilo až na konci prázdnin, ale to už začínala i mlhavá rána s teplotami pod $10\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ubylo sice srážek, avšak loňské extrémní sucho se nevrátilo.

Září vylepšilo celkový obraz počasí roku 2016, neboť se ukázalo jako druhé nejteplejší za 31 roků měření (nejtepleji bylo v roce 1999). Zažili jsme ještě jeden tropický den 12. září s teplotou $30,2\text{ }^{\circ}\text{C}$ a 14 krásných letních dnů. Nádherné babí léto v závěru měsíce si příroda nechala jakoby na usmířenou a pro radost milovníků podzimu. Nevyšlechla ani Moštěnka, i když srážek bylo méně.

Chladné **říjnové** počasí nás vrátilo do reality všedních dnů. Už na začátku měsíce klesla teplota na nulu a bylo potřeba přitápět. 8. října poprvé slabě mrzlo, v průběhu měsíce pak často přšelo, ale vláha stále chyběla.

Typické **listopadové** počasí – mlhy, ledový vítr, plískanice, mokro a deštivo i ranní jinovatka – to vše jsme v listopadu zažili. V poslední listopadové dekádě ještě padaly teplotní rekordy, když 22. 11. teploměr ukazoval 16,5 °C. Občasný sněhový poprašek po ránu sice zmizel, ale naděje na Vánoce na sněhu tu stále byla.

Začátek **prosince** nás před Mikulášem naladil na ladovskou zimu – ojínné stromy a keře, sněhem poprášená krajina, teploty kolem -5 °C. Ještě v polovině prosince to vypadalo nadějně, ale pak se teploty držely jen okolo nuly, mrholilo a na Štědrý den to pěkně klouzalo. Na Štěpána jsme zaznamenali téměř +10 °C. Silvestr nezklamal, teplota klesla na -8 °C, a tak to na silvestrovské vycházce do lesa mlhavou mrazivou krajinou pěkně křupalo.

Že se průběh počasí stále opakuje? Asi ano, ale berme to sportovně – sluníčko nás

zahřeje, led zastudí, vítr osvěží, déšť smyje špínu a sníh zkrášlí krajinu a střídání čtyř ročních období stále ještě funguje. Co víc si přát, vždyť u nás v Dřevohosticích je stále hezky za každého počasí.

Přeji vše dobré v roce 2017, prožijte ho ve zdraví.

*Hana Sedlářová
kronikářka městyse*

Na závěr pár zajímavých čísel z loňského roku od pana Františka Kužela, ať jsme zase o něco chytřejší a v obraze.

Počasí roku 2016 v Dřevohosticích	
Průměrná teplota	10,2°C. (0,6°C. nad průměrem)
Nejvyšší teplota	34,1°C. (11.7.)
Nejnižší teplota	-15,4°C. (23.1.)
Nejteplejší měsíc	červenec (20,7°C.)
Nejchladnější měsíc	leden (-1,1°C.)
Nejteplejší noc	12. červenec (21,9°C.)
Nejmrazivější ledový den	3. leden (-8,4°C.)
Počet mrazových dnů	84
Počet ledových dnů	22
Počet tropických dnů	9
Počet letních dnů	74
Počet tropických nocí	4
Poslední ledový den	23.1.
Poslední mrazový den	29.4.
První mrazový den	8.10.
První ledový den	30.10.
Srážky celkem	606,8 mm
Nejdeštivější měsíc	červenec (128,7°C.)
Nejsušší měsíc	prosinec (13,5 mm)
Nejvíce srážek za den	33.7 mm (31.7.)
Počet dnů se srážkami	152
Počet dnů se sněžením	26
Počet dnů se sněhem	22
Největší výška sněhu	8 (24.1.)
Nejvíce nového sněhu	6 (23.1.)
Maximální tlak vzduchu	1043,3 hPa (29.12. 10:30)
Nejnižší tlak vzduchu	996,1 hPa (13.5. 7:20)

Stromy

Naši předci byli krutý lidi, to je jistý. My jsme dnes velice citlivý lidi. To je taky jistý.

Naši předci na venkově důvěrně znali každou kytku a křovíčko. Věděli, k čemu je která bylínka dobrá a co je potřeba udělat, aby se jí dařilo. No a pokud se stromečku nebo kytičce i tak nedařilo, s láskou ho uřízli a nasadili na jeho místo jiný, odolnější. Pokud milovaná kravka už dala dost telátek a mléka, v tom případě jí hospodář poděkoval a šla do roštěnek. My dnes povětšinou nepoznáme buk od dubu či pšenici od ječmene, nepoznáme drozda od pěnkavy. O co míň rostlinkám a zvířátkům rozumíme, o to víc toužíme chránit a chovat se opatrně ke každému starému pahýlu, ke každému broučkovi. Hlavně, když se nenachází v našem těsném sousedství. Jsme tak citliví, že toho přes naši lásku k zeleni pro jistotu ani moc nevysazujeme. Stromy zejména proto, že nás popouzejí životem delším, než je ten náš. Tento nepoměr je, mimochodem, občas ještě výraznější mezi stromy okolo cest a řidiči rychlých vozů. Jsme o tolik citlivější, že raději chováme jen malá, krátkověká zvířátka a na svět přivádíme jen minimální počet dětí a mnohem víc jich raději necháváme umřít před narozením, aby nepřišly nevhod a neranily naše jemné duše a aby v životě nemusely být nikdy smutné. Naši předci totiž asi neměli dost citu na to, aby těmhle věcem rozuměli. To je jistý.

A tak jsme zase, ostatně jako již mnoho jiných podzimů, sázeli stromy. Letos jich bylo ke stovce. Něco do zámeckého parku, něco ke Koupelce, zbytek po obci. Ošetřili jsme stromy ve všech nových alejích okolo městečka a měli radost z každého opěrného kůlu, který již není potřeba, z každé už nepotřebné chráničky proti okusu. Je to hezký pocit tímhle způsobem spoluutvářet milou krajinu. Je moc příjemné koukat jak rostou.

Jen jednu vadu na kráse to letos mělo. Nebyli jste u toho. Listopad byl tak blátivý, že to ani nešlo. Tak jsme aspoň pozdravovali stromy, které jste nasadili v minulých letech, a ten další podzim se snad sejdeme u nějakého toho obecního sazeníčka, zase pěkně společem.

Za Rychlou rotu Jiří Kasperlík

Co je nového v Mateřské škole Pramínek

Nový školní rok 2016/2017 byl zahájen 22. 8., kdy se po rekonstrukcích a následném úklidu opět otevřely dveře pro naše nejmenší. Děti čekala ve školce spousta změn ve třídách, šatnách a dalších místnostech budovy. Byl to velký den i pro mě, protože se mi splnil sen a můžu pracovat jako paní učitelka ve školce, kterou jsem sama v dětských letech navštěvovala. Dalším velkým dnem s velkým D, byl čtvrtek 1. 9. kdy do nové třídy Žabiček nastoupily nové, nejmenší děti, na které jsme s kolegyní Petrou Jančíkovou netrpělivě čekaly. Samozřejmě to nešlo od prvních dnů bez slziček, ale netrvalo dlouho a všechny děti se do školky těší a hned po odchodu ze třídy povídají v šatně maminkám zážitky, které za celý den prožily.

Mezi další novinky patří angličtina pro předškoláky, kterou pro děti připravuji já. Hrajeme hry, zpíváme písničky, vyrábíme, kreslíme a přitom se s dětmi nenucenou formou učíme barvičky, čísla a jiná slovíčka.

Už teď jsme s dětmi a kolegyňami prožily plno akcí, vystoupení a dobrodružství, které vám ve zkratce přiblížím a připomenu.

Nhned v září nás navštívilo loutkové divadlo, které dětem zahrálo 3 pohádky. Dále nás sledovala artistic show, kde paní ukázala dětem kouzla, tanec a žonglování. Některá kouzla si děti mohly vyzkoušet a naučit. Také jsme měli na programu školky Vánoční tvoření z keramiky s paní učitelkou Luljakovou, která si pro každou třídu přichystala různé výrobky podle náročnosti. Malošci v Žabičkách si tak před Vánoci odnesli domů stromeček, děti z Berušek rybičku a jablíčko a děti ze Včeliček chaloupku.

Některé akce podnikaly paní učitelky se svými třídami samostatně. Včeličky měly v září a říjnu ve své třídě praktikantku, se kterou podnikly dlouhou procházku do Nahošovic, kde se kochaly daňky v tamější ohradě. Dále děti navštívily dřevosochání v Bystřici pod Hostýnem. V říjnu děti ze Včeliček navštívila kadeřnice Denisa Zdráhalová, která dětem načesala účesy ke slavnostním příležitostem. A v neposlední řadě obohatily vybrané děti z oddělení Včeliček svým vystoupením vítání občánků na dřevohostickém zámku.

Děti ze třídy Berušek si připravily nejprve vystoupení k rozsvěcování Vánočního stromu v Turovicích a dále vystoupení pro seniory z domova důchodců na Lhotsku, kterým je potěšily v předvánočním čase.

Ani s nejmenšími dětmi ze Žabiček jsme nezahálely a vyřezávaly dýni a navštívily hřbitov v období dušiček, plnily úkoly z adventního kalendáře a byly na procházkách po Dřevohosticích a okolí.

Také naši školku navštívila paní PaedDr.et.Bc. Eva Stryková, se kterou proběhla ve školce logopedická intervence, kdy si poslechla mluvu dětí a některým doporučila logopedickou prevenci, kterou ve školce i nadále provádí paní učitelka Simona Foulková.

Naši školku navštívil i svatý Mikuláš, který společně s andílky děti vyslechl, některé malinko pokáral, ale všechny děti obdaroval balíčky a odměnami.

Všechny děti si samozřejmě se svými učitelkami připravily Vánoční besídku pro rodiče a prarodiče, kterým tak příjemněly vánoční čas. Včeličky si připravily s paní učitelkou Zdeničkou a paní ředitelkou představení v čertovském duchu s čertovskými básničkami, písničkami, kostýmy a tanečky. S dětmi, které chodí na angličtinu, jsme si pro rodiče připravili písničku s pohybem „Little snowflake“, kterou jsme předvedli a děti za ni sklídily velký potlesk.

U Berušek děti ukázaly z lavic vše, co se s paní učitelkou Luckou a paní učitelkou Simčou naučily od září až do besídky. Besídka byla obohacena efekty, které pomáhala dotvořit paní školnice Katka.

S Žabičkami jsme si kvůli prostoru udělaly besídku v herně u Berušek, kde děti předvedly také básničky, písničky a tanečky se zimní tematikou. Děti to zvládly na jedničku a my jsme s paní učitelkou Petkou byly jako pyšné mámy.

Mezi letošní poslední předvánoční vystoupení naší školky patřilo krojované vystoupení na Vánočním koncertě Moravské Veselky. Vybrané děti z oddělení Berušek a Včeliček se oblékly do krojů a společně s paní ředitelkou, učitelkami Zdeňkou, Simonou, Luckou a mnou jsme v Dřevohosticích na sokolovně navodily vánoční atmosféru tanci na vánoční písně. Děti tančily v párech i společně a vykouzily úsměvy na tvářích všech návštěvníků tohoto předvánočního koncertu.

Za celý kolektiv mateřské školy bych vám chtěla popřát do nového roku 2017 všechno nejlepší, mnoho úspěchů pracovních i osobních, hodně zdraví a ať nám vaše „naše“ dětičky dělají jen samou radost.

za kolektiv MŠ Marie Zámečnicková

Ze základní školy

Třetáci navštívili obecní úřad a zámek

Jedním z témat prvouky ve třetí třídě je učivo o obci, ve které děti žijí a chodí do školy. A protože učení nemá být „mučení“, je třeba ho zažívat všemi smysly. Co se dá vyzkoušet, to se má prozkoumat, poznat a probádat. Proto třetáci vyrazili na návštěvu obecního úřadu a také zámku. Na obou místech byli srdečně přivítáni a dozvěděli se mnoho zajímavého. Tak co, dětiátka, zůstalo vám v hlavinkách něco? Trochu se navzájem vyzpovídejte.

Co chodí občané vyřizovat na obecní úřad?

„Chodí tam zaplatit pejska. A taky si stěžovat.“ (Adrian) „Ne zaplatit pejska, ale poplatek za pejska. A taky třeba vyřídít si svatbu.“ (Maruška) „Platí i za popelnice,“ vzpomněla si Lucinka.

Co vás nejvíc zaujalo z vyprávění pana starosty?

„Pan starosta nám odpověděl na mnoho otázek a nejvíc se mi líbilo, když nám vysvětlil, jak přišly Dřevohostice ke svému jménu.“ (Matyáš) „Pověděl nám, že na Náměstí bude kašna. To se mi líbí.“ (Adam) „Ukazoval nám fotografie, jak vypadaly Dřevohostice dříve.“ (Sebastian) „Některá místa byla úplně jiná,“ dodala Kamilka.

Jak se vám líbilo zkusit si hlášení místního rozhlasu?

„To bylo tak dobrý, že bych chtěla furt, ale byla jsem nervózní,“ přiznala Bára. „To já se nebála vůbec.“ (Kamilka) „Bylo to prostě úžasné,“ dodala Eliška. „I když jsme v té malé místnůstce byli hodně namačkaní, protože nás bylo moc,“ uzavřela to Maruška.

Jaká věc vás v muzeu Záhoří nejvíc zaujala?

„Mě teda rozhodně medomet a náboj do tanku.“ (Jakub) „Nejvíc se mi líbila stará školní lavice, byla moc zajímavá a krásná.“ (Evička) „Ta se mi taky líbila, v životě jsem takovou neviděl!“ (David) „To mě zase zau-

jaly staré penízky, ty byly zajímavé.“ (Veronika) „Já jsem nikdy předtím neviděla medomet,“ dodala Monička.

A co vás z obou návštěv potěšilo nejvíc?

A to už se děti předhánějí v odpovědích: jak jsme krmili kozy, jak jsme si na zámku opékali jablíčka, zpívání do rozhlasu, povídání s panem starostou, máselnice v muzeu...

Tak ať vám ten zájem o současnost i minulost vaší obce dlouho vydrží, děti.

*Z otázek a odpovědí třetáků
sepsala Markéta Pechálová*

Záložka do knihy spojuje školy: Čtu, čteš, čteme

Knihovna Jiřího Mahena v Brně ve spolupráci se Slovenskou pedagogickou knižnicou v Bratislave vyhlásily při příležitosti měsíce října jako Mezinárodního měsíce školních knihoven 2016 sedmý ročník česko-slovenského projektu **Záložka do knihy spojuje školy: Čtu, čteš, čteme**. Tohoto projektu se zúčastnilo 997 škol, mezi nimi i naše základní škola. Cílem projektu bylo navázání kontaktů mezi českými a slovenskými školami a podpora čtenářství. Děti z naší školy vyrobily 224 záložek do knih

a poslaly je nám určené partnerské škole do Slance nedaleko Košic. Na každou záložku napsaly své jméno a adresu a pak už netrpělivě čekaly na odpověď a záložky od dětí ze Slovenska. Radost byla veliká, když se v předvánoční době objevila paní poštačka s balíkem, v jehož útrokách se ukrývala milá psaníčka. Rozproudila se čilá debata. Děti zjišťovaly, jestli se jim jejich kamarád ozval a s kým si to vlastně svoji záložku vyměnily. Věříme, že projekt naplnil svůj smysl. Děti se začaly víc zajímat o knihy, o čtení, navázaly nová přátelství a v neposlední řadě si vyzkoušely komunikaci v pro ně už cizím jazyce – slovenštině.

Jana Zajícová

Pevnost poznání,

že nevíte, co to je? Taky jsem si to neuměla představit. Najdete ji v bývalém dělostřeleckém skladu v Olomouci, kam se dá dojít z nádraží pěšky. Naše třída společně s deváťáky měla možnost toto pěkné místo navštívit.

Studenti Univerzity Palackého zde připravují různé programy pro děti i pro dospělé.

My jsme se měli možnost něco dozvědět o Římanech na našem území. Třeba jak vypadaly jejich legie nebo oblečení. Bavilo nás hledat slova do tajenky a řešit zájímavý test.

Dalším zajímavým programem bylo Kouzlo starých map. Celkem mě překvapilo, že některá místa na starých mapách se celkem dala poznat.

Asi nejvíce se všem líbilo planetárium, kde nám promítali film o vesmíru. Mohli jsme u toho ležet na nafukovacích matracích a sledovat, jaké děje v sluneční soustavě probíhají. Nakonec jsme se občerstvili v nákupním centru Šantovka, kde je spousta obchodů, ale i zábavy. Moc se mi to líbilo. Domů jsem přijela pěkně unavená.

Za 6. třídu: Kateřiny Doušková a Klvaňová

Školou táhne Mikuláš

5. prosince se skoro po všech školách prohnaní čerti, andělé a samozřejmě Mikuláš. Naše škola mezi nimi nesměla chybět a jako každoročně jsme měli akci na starosti my, deváťáci. Sestava to byla zajímavá: Mikulášem byla Míša Špundová, čtyři andělé byli spárovaní – dva kluci a dvě holky. Čertů, těch bylo požehnaně. Třetí hodinu jsme vyrazili na první stupeň, kde už spousta hřištníků slibovala, jak se polepší. Prvňáčci a druháčci se ještě vykoupli básničkou nebo písničkou, od třetí po pátou třídu odčinily hříchy skoky přes řetěz, ale pak jsme už hodně přitvrdili. Zločinní kluci a zlotřilé holky museli dělat kliky! Upřímně řečeno, některým zlosynům a zlodcerám

šly kliky mnohem líp než zpěv a recitace, ale nakonec byly všechny viny odpuštěny a každý, ať hodný nebo zlobivý, si odnesl svůj pytlík dobrot. Nadílku si užili jak děti, tak rohatá cháska a okřídlený sbor i se svatým Mikulášem a my deváťáci litujeme, že pro nás s koncem školní docházky končí i nadílka. Osmáci, na rok se máte na co těšit!

Tereza Caletková

Jarmark z pohledu učitele

Blíží se polovina října a já začínám pomalu přemýšlet, s čím bychom společně s žáky potěšili jejich rodiče a zároveň obohatili třídní fondy. Zasedám k pořadačům, složkám, internetu a výtvarným knihám a čerpám inspiraci. Také starší holky se přidávají, nosí ukázky nápadů, které by chtěly realizovat.

Na konci října máme jasno. Víme, co budeme vyrábět, a s vervou nám vlastní se pouštíme do práce. Nejprve jsme všichni uchlácholeni mylnou představou, že vše stíháme, s blížícím se příchodem prosince však pocit jistoty pomalu odchází a je nahrazen obavami, zda se vše stihne a děti i rodiče budou spokojeni.

Konečně nastává „Den D“. Deváťáci provoní celou školu přípravou pokrmů, chodbami se line vůně skořice a na dětech lze vidět, že více než po vyjmenovaných slovech a zlomcích pohnou po odpoledním prodeji vlastních výrobků a poctivém ukládání utržených peněz do „třídního prasátka“.

Vše je připraveno. Rodiče přicházejí, odhazují svršky a prodírajíce se mezi jednotlivými stánky ochotně otevírají své peněženky a kupují výrobky svých ratolestí. Zatímco malé děti využívají k pobavení dílničky, jejich rodiče spokojeně klábosí nad la-

hodnou kávou, voňavým čajem a čerstvým cukrovím. Devátačky vymění svou školní „uniformu“ za společenštější oblečení a v sukních a podpatcích vábí pohledy již vyšlých studentů.

O kulturní program se jako již tradičně postará naše paní ředitelka a její svěřenci a jejich krásné a vždy originální představení baví malé děti, ale i zasloužilé prarodiče. Letos poprvé předvedla svůj talent také paní učitelka Pechálová a její šikovný sbor.

I přes počáteční stre-
sy patří náš jarmark
k mým oblíbeným akcím
a jsem ráda, že se jej s ta-
kovou radostí účastní ne-
jen rodiče, ale zejména
naše děti.

Jana Číhalová

Dřevohostická medaile počtvrté

Pro náš Taneční soubor Tadomi začala podzimní sezóna již tradičně. **Dřevohostická medaile**, nepostupová soutěž mažoretek od dětí a kadetek až po seniorky, vstoupila do své čtvrté sezóny. V sobotu 9. října 2016 se sokolovna opět zaplnila děvčaty v třpytivých barevných dresech s pompomy a hůlkami. „V sólových vystoupeních jsme letos zhlédli i jedno chlapecké vystoupení,“ vypráví s úsměvem Lucie Kuželová, ředitelka soutěže, „v silné konkurenci si vedl tak dobře, že ve své kategorii získal zlato.“

Zatímco na pódium ukázněně nastupovaly sólistky i skupiny, zákulisí vřelo horečnou prací. Spočítat body, vypsát diplomy, nachystat dárkové tašky s odměnami a medaile, nakrmit soutěžící i diváky domácími dobrotami, to dá zabrat, ale ani ředitelka soutěže Lucie, ani sehraň členové jejího týmu nezaváhali. „Přesunout termín soutěže o téměř měsíc se vyplatilo,“ hodnotila Lucie Kuželová letošní ročník, „Přihlásilo se

rekordních čtyřiaadvacet souborů,“ sečetla startovní listiny, „a soutěžící byli lépe připraveni než vloni. Měli zkrátka víc natrénováno.“

Dřevohostická medaile už má své pevné místo v startovních kalendářích mnoha mažoretkových souborů, a tak se můžeme těšit, že i příštím rokem naše sokolovna opět zavíří roztočenými hůlkami a blýskavými třásněmi.

Nataša Kučerová

Fofrem kolem Valů

Tradice podzimních rekreačních běhů kolem dřevohostického zámku se zrodila již v 80. letech minulého století. Původní Běh spadaným listím a štafetový běh Stokrát kolem Valů později splynuly s celosvětovým hnutím Běh Terryho

Foxe, a když se v roce 2006 kanadská nadace rozhodla, že si ze sportovní události na památku slavného atleta udělá zlatý důl, Dřevohostičtí uspořádali Běh pro zdraví, který se časem transformoval v individuální Běh kolem Valů. V roce 2014 byl věnován nákupu ovoce pro děti z naší Mateřské školy, ale o rok později přišly deště tak vydatné, že se odložil tolikrát, až přišel advent a organizátoři jej museli s lítostí definitivně odpískat. Vloni se příroda zastýděla a připravila skvělé podmínky pro zdravý pohyb v podzimní přírodě. Sportovní událost dokonce vyburcovala některé účastníce, konkrétně Růženu Jakubálovou, Alenu Pořízkovou a Natašu Kučerovou, k uměleckým výkonům v oblasti veršotepectví, jimž opěvaly své zážitky.

Organizátoři z T.J. Sokol Dřevohostice, jmenovitě Růžena Jakubálová a Jaroslav Jančík, nepřivítali jen závodníky bojující o co nejlepší výkony.

Na trať vyrazili i ti, kteří si na delší běh netroufají, a mohli jste dokonce potkat třeba borce Václava Kopečného na invalidním vozíku. Někteří běželi dobrovolně a s plným nasazením.

Trafový rekord z roku 1996, který patřil přespolnímu borci Lukáši Rapčanovi, se pokusil překonat osmák Olda Zmeškal. Ten běžel dokonce třikrát a svérázným běžeckým stylem uhnal i vlastního otce. Skvělým výsledkem 1:57 získal nejlepší letošní čas, ale smutně jsme museli konstatovat, že Rapčanův rekord se asi

*Na spadaném listí
závodníci sviští,
bud'te si celkem jistí,
že sebou občas liští.*

*Běžela bych, až bych brečela,
však neslouží mi letos kolena.
Dala jsem to chůzí, vážení,
a teď mám pocit přímo blažený.*

*Tahle alej prastará
hlídá rekord Rapčana.*

zdotat nepodaří. Stezka kolem Valů byla upravena, což ji poněkud prodloužilo. I druhák Honzík Kasperlik, motivovaný životem lovců doby ledové, se po dlouhém přemlouvání vydal na trať vyzbrojen oštěpem a odhodláním skolit každého mamuta, kterého by cestou natrefil.

Kochaje se barevnou nádherou obešel trať i nejstarší účastník Vladimír Všeticka ve skvělém rekreačním čase 8:56. Do běhu šustícím listím se pustily celé rodiny i se psy nebo proslulá

***A ještě vám musím říci,
nejsou jen výkonní závodníci.
Někteří peláši a ti druzí
střídají běhání s klidnou chůzí.
Řeknou si: Dobrého pomálu,
a krokem míří kol Valů.***

letka dřevohostických čarodějnic či reprezentanti výchovného ústavu. V cíli šest set padesát metrů dlouhé trati nečekaly medaile, ale ovoce, horký čaj a blahopřání kamarádů. Někteří fajnšmekři, třeba letošní vítěz Olda Zmeškal, si trasu dali dokonce několikrát, aby si podzimní dopoledne v družné, přátelské pohodě jaksepatří užili, a všichni už se těší, jak si zaběhají napřesrok.

Nataša Kučerová

„Máme rádi pohyb a míčové hry ještě více!“

tvrdily nám v září děti od 1. do 5. třídy. Tak jsme se domluvili a vznikl oddíl házené pro děti.

První měsíc jsme se učili poslouchat trenéry, potom práci s míčem. Vždyť on je kulatý a nechtěl nás vůbec poslouchat. Rád letěl jinam, odbíhal, kutálel se, i chytit nám jej dělalo potíže. Ale s vlastní pílí a vytrvalostí jsme se před Vánocemi už učili pravidla házené a hry. Těšíme se na smluvené přátelské zápasy, kdy se nám ukáže, co vše se musíme ještě naučit a zlepšit.

Tak nám držte palce, ať nás to baví ještě dlouho a chodí nás ještě více. Těšíme se na každého, trénujeme každé pondělí od 16.00 hodin.

děti a trenéři z oddílu házené

Florbalový oddíl T. J. Sokola Dřevohostice

Florbal je atraktivní, moderní sport, ve kterém Česká republika dosahuje mezinárodních úspěchů. V loňském roce jsme vyslyšeli přání mladých sportovců a pod hlavičkou T. J. Sokola Dřevohostice byl založen florbalový oddíl. Tento oddíl má zatím 15 členů. Trénink probíhá každou středu od 17 do 18 hodin v sokolovně. V letošním roce bychom se rádi zúčastnili některého z oblastních turnajů.

Ing. Petr Neděla

Čtvrtstoletí Štěpánské poslední smeče

Štěpánského turnaje se v letošním roce zúčastnilo snad poprvé v historii 10 trojčlenných družstev. Hrál se na dvě skupiny a první dva ze skupin postupovali do finále. Každé utkání probíhalo se zápalem, některé herní momenty byly překvapivě profesionálně provedené, za což byli aktéři odměněni potleskem i povzbuzujícím pokřikem. Do finálových bojů

Vítězné družstvo

se probjovala družstva AC HROT (Tomáš Doušek), HASKY (Standa Skýpala), KAFKY (Richard Vala) a ŠPICA (Jirka Vašina). Loňské prvenství obhájilo družstvo AC HROT, druhé místo vybojovalo družstvo HASKY, které bylo nejstarším družstvem na turnaji se součtem 167 let!, na třetím místě se umístilo družstvo KAFKY s „nesmrtelným“ Richardem Valou a pomyslnou bramborovou medaili získalo družstvo ŠPICA, které se našeho turnaje zúčastnilo vůbec poprvé. Úlohy zapisovatele se výborně zhostil Libor Kocián.

Výrazným sponzorem turnaje byl **Štěpán Habčák**, který nejen přinesl hlavní cenu pro vítěze, ale zpestřil závěrečné občerstvení guláškem z daňka.

Jaroslav Dopita

Nová publikace k historii Dřevohostic

Zajímavým kulturním počinem se nejen v regionálním kontextu stalo vydání publikace věnované období 2. světové války a nacistické okupace na Dřevohosticku. Tato poměrně útlá kniha (104 stran) byla vydána v roce 2015 k 70. výročí konce 2. světové války zásluhou předsedy Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice Mgr. Zdeňka Smiřického.

Publikace se skládá se ze dvou hlavních částí. První z nich se nazývá „Vzpomínky jednoho Francouze na válku (1944–1945) v Československu“ a jejím obsahem jsou do češtiny přeložené vzpomínky Francoise Schallera, Alsasana, který musel stejně jako desítky tisíc jeho krajanů po porážce Francie v roce 1940 narukovat do německé armády a v závěru války se v jejích řadách dostal až na území Československa. Jako přesvědčený antifašista Francois Schaller v dubnu 1945 společně se svým přítelem Marcellem Eberem dezertoval a v závěrečných dnech 2. světové války našel útočiště u českých vlastenců v Dřevohosticích a v Bystřici pod Hostýnem. Jeho vzpomínky do češtiny přeložili manželé Tereza a Jakub Kellerovi a stylisticky upravil Zdeňk Smiřický. Ten dal k těmto autentickým vzpomínkám i prvotní impuls svou korespondencí s Francoisem Schallerem, jehož před lety poprosil o malý článek, v němž

by zavzpomínal na dobu prožitou za války v našem kraji a hlavně v Dřevohosticích. Vzpomínky Francoise Schallera jsou zajímavé mj. tím, že přináší pohled „zvnějšku“ na události spjaté se závěrem nacistické okupace na střední Moravě a s osvobozením tohoto regionu Rudou armádou.

V druhé části této publikace nazvané „Osvobození městečka Dřevohostice“ se její autor – pedagog, vlastivědný pracovník a regionální historik Zdeněk Smiřický – zabývá obdobím nacistické okupace na Dřevohosticku. Mezi témata, kterým se zde věnuje, patří historie odbojového hnutí v Dřevohosticích a biografie jeho významných osobností. Dále zde najdeme popis osvobozovacích bojů v květnu 1945 v tomto regionu a také autentické vzpomínky Rudolfa Mlčáka na spolupráci místní odbojové skupiny s 1. československou partyzánskou brigádou Jana Žižky. Celá publikace je vhodně doplněna cennou obrazovou přílohou, jež obsahuje řadu unikátních úředních dokumentů a dokumentárních fotografií vztahujících se k popisovaným událostem a osobnostem zmíněným v textu. Velmi kvalitní grafickou úroveň publikace (grafická úprava Miloslav Flašar, tisk Euro-print Přerov) podtrhují i vkusné perokresby dřevohostické výtvarnice, učitelky Mgr. Evy Luljakové.

*PhDr. Pavel Kopeček, PhD.
vedoucí Katedry společenských věd Pedagogické fakulty
University Palackého v Olomouci*

Ohlasy na vydání naší publikace

Na vydání publikace Francoise Schallera „Vzpomínky jednoho Francouze“ a Zdeňka Smiřického „Osvobození městečka Dřevohostice“, jež byla vydána Vlastivědnou společností Dřevohostice v roce 2015 a ke čtenářům se kvůli problémům s tiskárnou dostala až počátkem roku 2016, velmi pěkně reagovala z Francie rodina již zemřelého universitního profesora Francoise Schallera – zastoupená jeho synem – MUDr. Denisem Schallerem a jeho bratrem Vincentem. Před Vánocemi 2016 nás potěšilo i velmi pěkné poděkování ještě žijícího druhého Francouze, jehož za války dřevohostičtí odbojáři obětavě zachránili – pana Marcela Ebera, který v současné době žije ve francouzském městě Bischoffsheim a jenž se, jak pevně věříme, v letošním roce 22. září dožije krásného věku 94 let.

Dne 8. 6. 2016 jsem obdržel přípis z úřadu Olomouckého kraje od náměstka krajského hejtmana Mgr. Radoslava Raštáka, tohoto znění:

*Vážený pane magistře,
dovoluji Vám poděkovat za knihu „Vzpomínky jednoho Francouze na válku (1944–1945) v Československu a Osvobození městečka Dřevohostice“, kterou jste mi zaslal.*

Velmi si vážím Vaší práce a času, který jste přípravě této hodnotné publikace plně cenných informací věnoval. Věřím, že kniha může zajímat nejen pamětníky či rodáky z Dřevohostic, ale najde si čtenáře i mezi mladou generací z celého kraje.

Přeji Vám hodně zdraví a úspěchů.

S pozdravem

Radovan Rašták, v.r.

Dne 22. července 2016 jsem z velvyslanectví Francouzské republiky, Velkopřevorské náměstí 2, Praha obdržel takovéto sdělení:

Vážený pane Smiřický,

mnohokrát Vám děkuji za projev soustrasti, který jste nám zaslal po teroristickém útoku v Nice. Velmi si cením Vaší účasti s utrpením francouzského lidu. V těžkých chvílích si uvědomujeme, jak je pro nás podpora spojenců a přátel důležitá. Barbarství se může postavit jen silná a solidární Evropa.

Srdečně Vám rovněž děkujeme za věnování publikace obsahující vzpomínky Francoise Schallera na jeho osudy na území Československa za 2. světové války a osvobození Dřevohostic v roce 1945. Vzpomínky na mnoho zajímavých osudů se postupně vytrácejí a jsem velice rád, že mám možnost se s touto částí naší společné historie seznámit.

Děkuji Vám z celého srdce.

*Jean Pierre Asvazadourian, v.r.
velvyslanec Francouzské republiky*

Jaspis v Dřevohosticích

Při hledání památek po pravěkých lidech se na našich polích najdou i geologicky zajímavé horniny. A to myslím na povrchu půdy, amatérští archeologové sbírají jen povrchové nálezy.

O výchozu menilitových rohovců, surovině používané v pravěku před pazourkem, jsem již psal.

O našem výchozu menilitů vyšel i odborný článek ve sborníku Masarykovy univerzity "Geologické výzkumy na Moravě a ve Slezsku" 2015/1-2. Také o našich křemitých geodách se psalo v odborném časopise „MINERÁL“ 2014/4. Našel jsem i jiné neobvyklé horniny – černé uhlí, železnou rudu, sádrovec, zkamenělé dřvo, dřevitý opál, révait a jaspis. Ten nacházím zejména v úlomkovité (brekciované) formě. Je tvořen srostlicemi hnědožluté barvy, některé jsou tmavší vlivem manganu. Jaspis je termohydrální chalcedon obarvený oxidy železa a pochází z vulkanických hornin. Protože má strukturu podobnou lepeným korkovým deskám, tak získal pojmenování korkový jaspis. Některé mezery mezi zrny můžou být vyhojeny bílou směsí chalcedonu a opálu. V dutinách jaspisu se vyskytují drobné krystaly křemene až křišťálu. Také dutiny mají vnitřní výzdobu hroznovitými útvary chalcedonu. Většina nálezů je menší velikosti, našel jsem ale i kusy o hmotnosti 5 a 7,8 kg, obyčejné i šperkové. Pro svou vzhledovou atraktivnost používali dávní lidé surovinu zejména na tvorbu umění.

Některé nálezy jsou již vystaveny v pravěké expozici zámeckého muzea. Nalezený jaspis pochází nejspíš z Jeseníků a k nám ho dopravil částečně ledovec a pak pravěká řeka. Za laskavé podpory vedení městečka se budu snažit vystavit výběr své sbírky v muzeu a umožnit tam prohlídku i veřejnosti.

Jiří Jakubál

Milá Boženko...

Před sto lety již třetím rokem zuřila do té doby největší válka, první světová válka. Až do roku 1939 se jí říkalo jen světová válka, nebo velká. Do války byli postupně povoláni všichni schopní muži z celého Rakousko-Uherska od 18 do 53 let. Také můj dědeček Oskar Nesvadba, mlynář v Turovicích, narukoval. Doma ve mlýně zůstala jeho manželka se třemi malými dětmi – Boženka (7 let), Liduška (5 roků) a Oldřich (3 roky).

Moje maminka Boženka chodila od 1. září 1916 do první třídy obecné školy do Dřevohostic. Koncem ledna 1917, **přesně před sto lety**, jí přišla první pohlednice s podobenkou jejího tatínka. Pohlednice byla odeslána 28. ledna 1917 a je dojemné, co jí píše:

*Milá Boženko!
Posílám Ti svoji podobenku jestli mě poznáš?
Do školy hodně chodíš?
Je pravda velice zima ale já vím, že Tobě není zima,
že když se rozběhneš tak se nezastavíš až ve škole.
Pozdravuj všechny u stařenky.*

Tatínek.

Maminka každý den četla malým sourozencům, co napsal tatínek. Když se po skončení války v říjnu 1918 tatínek vrátil domů, měl hustý plnovous a jeho malé děti se ho bály, jen moje maminka Boženka ho přivítala.

Před sto lety měly Turovice jen 35 domů a mlýn číslo popisné 36, který stál o samotě kus za vesnicí. Mlýn byl zbořen kolem roku 1990 a dnes na jeho místě stojí několik nových rodinných domů.

Moje maminka celý život (71 let) tuto svou první pohlednici pečlivě opatrovala a po její smrti ji uchovávám 29 roků já a věřím, že ji budou opatrovat i mí potomci.

František Kužel

Finanční a kontrolní výbor

Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Dne 15. 11. 2016 se uskutečnilo zasedání finančního výboru. Náplní byla kontrola městyse Dřevohostice. Předmětem kontroly byla:

- **Kontrola průběžného hospodaření městyse**

Finančnímu výboru byl předložen Výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu městyse Dřevohostice k 15. 11. 2016.

Dále byly předloženy zůstatky na bankovních účtech k 15. 11. 2016.

- **Kontrola návrhu rozpočtového opatření č. 8/2016 a č. 9/2016**

Finančnímu výboru bylo předloženo rozpočtové opatření č. 8/2016. Na straně příjmů i výdajů částka 25 000 Kč. Finančnímu výboru bylo dále předloženo rozpočtové opatření č. 9/2016. Přesun na straně příjmů částka 2 080 Kč, přesun v kapitolách výdajů částka 258 670 Kč.

- **Kontrola návrhu rozpočtu na rok 2017**

Byl předložen návrh rozpočtu městyse Dřevohostice na rok 2017.

Celkové výdaje i příjmy částka 27 021 323 Kč

- **Kontrola poskytnutých dotací a příspěvků za rok 2016**

Finančnímu výboru byl předložen seznam poskytnutých dotací a darů a finančních příspěvků za rok 2016. Během kontroly byly předloženy a kontrolovány žádosti o příspěvek a vyúčtování poskytnutých finančních příspěvků.

- **Kontrola smlouvy o poskytování systémové podpory – ComIT services s.r.o.**

Finančnímu výboru byly předloženy smlouvy o poskytování systémové podpory firmou ComIT services. s.r.o. v Úřadu městyse Dřevohostice a ZŠ Dřevohostice.

Finanční výbor dne 7. 11. 2016 provedl veřejnosprávní kontrolu základní a mateřské školy. Kontrola byla provedena spolu s kontrolním výborem. Předmětem kontroly bylo zjištění způsobu hospodaření s finančními prostředky poskytnutými zřizovatelem za období roku 2016. Výsledky uvedených kontrol byly předneseny na 12. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice dne 22. 11. 2016.

Dne 15. 11. 2016 se uskutečnilo zasedání kontrolního výboru. Náplní byla kontrola městyse Dřevohostice. Předmětem kontroly byla:

- **Kontrola zápisů Rady městyse Dřevohostice**

Kontrolnímu výboru byly předloženy zápisy z jednání Rady městyse Dřevohostice č. 42 ze dne 19. 9. 2016, č. 43 ze dne 10. 10. 2016, č. 44 ze dne 31. 10. 2016 a zápis č. 45 ze dne 14. 11. 2016

- **Kontrola Usnesení z 11. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice**

Kontrolnímu výboru bylo předloženo Usnesení z 11. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného dne 22. 9. 2016.

- **Kontrola návrhu OZV č. 2/2016, Požární řád městyse Dřevohostice a stanovení podmínek k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.**

Kontrolnímu výboru byl předložen návrh Obecně závazné vyhlášky č. 2/2016, Požární řád městyse Dřevohostice a stanovení podmínek k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.

Zpracoval: Ing. Petr Neděla, předseda FV, Dagmar Kučerková, předsedkyně KV

Kolik je nás v Dřevohosticích

Z 1505 občanů Dřevohostic, kteří byli v Dřevohosticích hlášeni k trvalému pobytu k 1. 1. 2016 se jich během roku 31 odstěhovalo. Naopak do obce se přihlásilo 23 nových občanů. V roce 2016 se narodilo 14 dětí (12 chlapců a 2 děvčátka), zemřelo 15 mužů a 6 žen. Počet obyvatel Dřevohostic se opět snížil. Na konci roku 2016 bylo v Dřevohosticích hlášeno 1490 občanů. Děti předškolního věku (do 6 let) je 78, školou povinných (do 15 let) 117. Ve věkové kategorii 60–69 let zde žije 200, 70–79 let – 138, 80–89 let – 41 a staří 90 let je 6. Svobodných občanů je 670, vdanců 314, ženatých 300, 89 vdov, 18 vdovců a 99 je rozvedených.

Ludmila Zehnálková

Z naší knihovny

Z obecní knihovny zdravím všechny čtenáře. Vždy v lednu předkládám malou statistiku údajů za uplynulý rok, ani tentokrát tomu není jinak.

- Počet registrovaných čtenářů v roce 2016 klesl ze 142 na 140.
 - Mezi čtenáři převažovaly ženy a dívky, mužskou populaci zastupovalo jen 39 čtenářů.
 - Ze 140 aktivních čtenářů bylo 59 dětí do 15 let.
 - Děti si přišly vypůjčit 561 krát, vypůjčily si 860 knih krásné literatury a 144 knih z literatury naučné. U malých slečen jsou pořád nejvíce v oblibě hrdinky Barbie, víla Zvonilka a princezna Sofie, u hochů vede jednoznačně „Malý poseroutka“.
 - Dospělí čtenáři navštívili knihovnu celkem 1400 krát, vypůjčili si 3332 knih krásné literatury a 513 titulů z naučné literatury.
 - V literatuře pro dospělé je velký výběr autorů i knih různorodých žánrů, jejich popularita a žádanost mezi čtenáři je velmi vyrovnaná. Nejčtenější jsou obvykle novinky zakoupené v daném roce. Loni byly nejčastěji půjčovány romány s historickou tematikou autorky Jaroslavy Černé a zahraniční díla autorek Elizabeth Lowell a Carlyne Swann.
 - Během roku 2016 si čtenáři vybrali 2909 krát i některý časopis z naší nabídky – nejčastěji to byly rodokapsy, pak časopisy Téma, Rozmarýna, Nové proměny bydlení a časopis 100+1
 - Celkový počet veškerých výpůjček knih i časopisů za rok 2016 dosáhl čísla 7758.
 - Při revizi knihovního fondu bylo vyřazeno 2029 zastaralých a opotřebovaných knih, přibýlo 231 nových knih. Aktuální stav knihovního fondu je přibližně 8400 svazků.
- Knihovna je nadále otevřena vždy v pondělí a ve středu. Přivítáme rádi všechny nové čtenáře.

V novém roce 2017 přeji všem spoluobčanům hlavně stálé zdraví, spokojenost a pohodové dny.

Ludmila Valčíková

Přijaté dotace a příspěvky v roce 2016

V roce 2016 jsme podali celkem 8 žádostí o dotaci nebo příspěvek na různé projekty. Neuspěli jsme jen s jednou žádostí o dotaci, a to u Olomouckého kraje na rozšíření kamerového systému na příjezdových komunikacích do našeho městečka. Z toho důvodu bylo realizováno jen rozšíření kamerového systému na výjezdu směr Holešov, a to z rozpočtu městyse. Celková částka všech přijatých dotací činí 987 891 Kč, všechny byly následně řádně vyúčtovány.

Poskytovatel dotace	Projekt – využití	Poskytnutá částka
Ministerstvo pro místní rozvoj	Územní plán Dřevohostice	338 800 Kč
Ministerstvo kultury	zvonice	180 000 Kč
Ministerstvo kultury prostr. ORP Přerov	3 ks inter. dveře na zámku	151 000 Kč
Olomoucký kraj	na hospodaření v lese	191 994 Kč
Olomoucký kraj	na hospod. v lese - kůň	11 240 Kč
Olomoucký kraj	na kulturu	60 000 Kč
Olomoucký kraj	JSDH	54 857 Kč
Celkem		987 891 Kč

Jaroslav Jančík

Starosta děkuje

- našim hasičům, sokolům, vedení výchovného ústavu a všem ostatním, kteří připravili na hřišti za sokolovnou velké kluziště
- panu Jiřímu Zbiralovi, který pro nás i letos přivezl Betlémské světlo
- všem koledníkům a jejich vedoucím – p. Marii Pechové, p. Marii Jančíkové, p. Ludmile Večeřové a p. Ludmile Zehnálkové, kteří v mrazivém počasí v letošní Tříkrálové sbírce vybrali 27 022 korun, a také všem, kteří do sbírky přispěli

Odpadové hospodářství

Vážení spoluobčané, dnes bych se rád věnoval otázkám, které pokládáte panu Královi při odevzdávání nebezpečného odpadu na sběrném místě a na které mi odpovídala pracovnice společnosti SITA a.s.

Například **staré omítkové směsi**, tak jako **pláště z bicyklů, gumové rohožky, gumové hadice a polyetylenové hadice, jističe, vypínače a ostatní elektroinstalací materiál, drátěné sklo a autosklo** v jednotkách kusů, **keramika, porcelán, hadry**, například i **nárazníky z automobilů** jsou součástí velkoobjemového odpadu. Svoz tohoto odpadu je organizován dvakrát ročně. Tento odpad svozová firma roztrídí, využitelné energetické složky se podrtí a odváží do spalovny. Zbylý odpad končí na skládce v Hradčanech.

Pokud ovšem máte větší množství například drátěného skla, obkladů keramických po rekonstrukci koupelny, odvážte je prosím přímo na skládku do Hradčan.

Samostatnou kapitolou jsou **nebezpečné odpady obsahující azbest**. Odpady obsahující azbestová vlákna je možné ukládat jen na skládky k tomu určené. Manipulovat s nimi se musí tak, aby nedocházelo k uvolňování azbestových vláken do ovzduší. Takové odpady se balí do PE fólií a je nutno je označovat výstražnou tabulkou. Skladují se v uzavřených kontejnerech a následně se ukládají na skládku. Pokud takový odpad doma máte, v jednotkách malých kusů jej od vás převezmeme ve sběrném místě, ale pokud ho máte více, dopravte ho prosím rovnou na skládku do Hradčan.

Barvy fasádní a bytové můžete odevzdat v otevírací dobu na sběrném místě ve dvůře domu č. 97. Stará kulatá „**céděčka**“ v současnosti se v ČR nerecyklují a proto končí také ve směsném odpadu, tj. v popelnici.

Snažíme se poskytnout nám, občanům Dřevohostic, podmínky, abychom mohli kontrolovaně odkládat veškerý odpad, který nám vzniká v domácnostech. Využívejte tedy všech možností třídění, přispíváte k ochraně životního prostředí a zdraví nás všech.

Jaroslav Jančík

TERMÍNY SVOZU KOMUNÁLNÍHO ODPADU V ROCE 2017

každou druhou středu

4. 1. 2017	10. 5. 2017	13. 9. 2017
18. 1. 2017	24. 5. 2017	27. 9. 2017
1. 2. 2017	7. 6. 2017	11. 10. 2017
15. 2. 2017	21. 6. 2017	25. 10. 2017
1. 3. 2017	5. 7. 2017	8. 11. 2017
15. 3. 2017	19. 7. 2017	22. 11. 2017
29. 3. 2017	2. 8. 2017	6. 12. 2017
12. 4. 2017	16. 8. 2017	20. 12. 2017
26. 4. 2017	30. 8. 2017	

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 3/2016, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru a přepravy TKO, schválená na 13. zasedání ZM Dřevohostice dne 15. 12. 2016, je k nahlédnutí na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Sazba poplatku pro poplatníka, t.j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí

470 Kč/osoba/rok 2017.

Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2017 na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300,

spec. symbol: 1340, variabilní symbol: číslo popisné domu.

Do každé domácnosti bude doručen formulář poplatkového hlášení s žádostí o jeho vyplnění a vrácení Úřadu městyse Dřevohostice.

➤ Při zaplacení poplatku za TKO v termínu do 30. 4. 2017 obdržíte I zelený pytel na směsný odpad a celoroční sadu 12 ks modrých pytlů pro sběr plastů (pro 1 domácnost) ZDARMA.

➤ **POZOR:** Pokud nebude poplatek zaplacen do 30. 4. 2017, může být rozhodnutím rady městyse navýšen až na trojnásobek původní částky (podle zákona 565/1990 Sb., § 11).

TERMÍNY SVOZU PLASTOVÝCH ODPADŮ V ROCE 2017

vždy druhé pondělí v měsíci

9. 1. 2017	10. 7. 2017
13. 2. 2017	14. 8. 2017
13. 3. 2017	11. 9. 2017
10. 4. 2017	9. 10. 2017
8. 5. 2017	13. 11. 2017
12. 6. 2017	11. 12. 2017

CO DO PYTLŮ NA TŘÍDĚNÉ PLASTOVÉ ODPADY PATŘÍ:

ANO

sešlápnuté PET lahve, plastové nádoby a kelímky, sáčky a fólie, plastové obaly od potravin, plastové tašky, prázdné plastové obaly od šamponů, kosmetiky, čistících prostředků, drobné výrobky z plastů a polystyrenu

NE

bakelit, guma, linoleum, pneumatiky, novodurové trubky, plastové obaly od chemikálií, motorových olejů, maziv, postřiků, jedů, barev apod., obaly označené trojúhelníkem a číslicí 3 nebo písmeny PVC (nerecyklovatelný polyvinylchlorid – PVC)

Pytle ve stanovených dnech VŽDY RÁNO nachystejte před domy, v dopoledních hodinách budou svezeny na obecní prostranství a téhož dne odvezeny.

Používejte pevné pytle. Pokud budou plasty uloženy v tenkých pytlích, které se trhají, nebudou vám odebrány!

Tříděte odpad, plasty nespalujte, chráníte zdraví Vaše i Vaší rodiny i všech spoluobčanů.

Kavárna

Kafe pod radnicí

*zve nejen na dobrou kávu a zákusek
v příjemném prostředí.*

Dřevohostice, Náměstí 75
otevřeno každý den 9–21 hod.

Mnoho aktuálních informací najdete na webových stránkách obce

www.drevohostice.cz

Můžete si nechat zasílat všechny tam zveřejněné aktuality,
váš e-mail zadejte v kolonce Aktuality na horní liště,
kde je dále možnost **Přihlásit se k odběru novinek.**

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2017
připomenou tito naši spoluobčané:

93 let

Vladimír Všetická

87 let

Jarmila Spáčilová
Marie Janovská

86 let

Věra Veselá
Dobromila Hynková
Veronika Přivřelová

85 let

Hilda Václavíková

84 let

Jindřiška Skálová
Miroslav Mikeš
Ludmila Vallová

82 let

Marie Matyášová

81 let

Marie Buchtová

80 let

Marie Lukášová
Jaroslav Zmeškal

75 let

Helena Kopečná
Petr Hořecký
Anna Smiřická
Innocenc Navrátil
Františka Kopečná

70 let

Ludmila Valová
Marie Bajerová
Jarmila Loucká

65 let

Jaroslav Sedlář
Antonín Buršík
Peter Luljak
Oldřich Kučerka
Jana Mikešová
Václav Kopečný
Jaroslav Veselý

60 let

Marie Pešáková
Marie Zlámalová
Jiří Hanke
Eva Chrobáková
Josef Horák
Jan Arban

*Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví,
osobní štěstí a životní optimismus.*

Narozené děti

Václav Kovářik ☺ Tobíáš Kobza ☺ Kryštof Torač
Marie Buchtová ☺ Tomáš Tuček ☺ Nina Scernaová

*Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátka a přejeme jim i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Břetislav Vyroubal ☹ Josef Večeřa ☹ Ludmila Pročková
Květoslava Polášková ☹ Adolf Kopečný ☹ Marie Roubalová
Josef Matyáš ☹ Vladimír Mintěl ☹ Marie Poledňáková

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Vánoce ve škole

Tři v tom

